

Zondag 30 maart 2025

Vierde zondag in de Veertigdagentijd - 'Zondag Laetare'



De Vader wacht op jou!

Wat gaat de tijd toch snel, het is alweer halverwege de Veertigdagentijd.
We zijn blij, want het grote feest van Pasen komt steeds dichterbij.
Ook in de Kerk is het vandaag extra feestelijk.
De priester draagt geen paars kazuifel, maar een roze om te laten zien
dat we blij zijn, met een wat moeilijker woord, verheugd zijn.
De Kerk heeft deze dag dan ook een speciale naam gegeven:
Zondag "Laetare", en dat betekent: "Verheug je!"

Stel je voor dat je afgesproken hebt
dat je direct na schooltijd naar huis komt.
Maar 's avonds, als het eten klaarstaat, ben je nog niet thuis.
Wat denk je, zijn je ouders ongerust?
En hoe zullen ze reageren als je tegen zeven uur uur thuiskomt?
Boos, verdrietig, blij of ...?

In het Evangelie gaat het ook over wachten,
over een vader die heel lang wacht op zijn zoon, die naar een ver land is gegaan.
Zal hij ooit terugkomen? En zo ja, hoe zal de vader reageren?



Kom, laten we gaan lezen.
Er zijn nogal wat rollen te verdelen.
Doe dat eerst en steek dan een kaarsje aan.



Allen: In de naam van de Vader, en de Zoon en de heilige Geest. Amen.

Verteller: Lezing uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas.

Luc. 15, 1-3 en 11-32

Op een dag kwamen de tollenaars en allerlei zondaars bij Jezus om naar Hem te luisteren.

De Farizeeën en de Schriftgeleerden ergerden zich daarover en zeiden:

Overigen: "Die man ontvangt zondaars en eet met hen."

Verteller: Hij vertelde hun de volgende gelijkenis:

Jezus: "Een man had twee zonen.

Nu zei de jongste van de twee tegen zijn vader:

Jongste zoon: "Vader, geef mij het deel van de erfenis, waar ik recht op heb."

Jezus: En de vader verdeelde zijn bezittingen onder hen.

Korte tijd later pakte de jongste zoon zijn bezit bij elkaar en vertrok naar een ver land.

Daar verspilde hij zijn hele bezit in een losbandig leven.

Toen hij alles had opgemaakt,

kwam er een verschrikkelijke hongersnood over dat land en begon hij armoede te lijden.

Daarom ging hij in dienst bij een van de inwoners van dat land.

Deze stuurde hem het veld in om de varkens te hoeden.

Hij had graag zijn buik willen vullen met de schillen, die de varkens aten. Maar niemand gaf ze hem.

Toen begon hij na te denken en zei bij zichzelf:

Jongste zoon: "Hoeveel knechten van mijn vader hebben volop te eten.

En ik verga hier van de honger. Ik ga weer naar mijn vader, en ik zal tegen hem zeggen:

Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u.

Ik ben niet meer waard uw zoon genoemd te worden.

Maar neem me aan als een van uw knechten."

Jezus: Zo ging hij dus op weg, terug naar zijn vader.

Zijn vader zag hem al in de verte aankomen.

Hij werd door medelijden bewogen;

hij rende zijn zoon tegemoet, viel hem om de hals en omhelsde hem vol liefde.

Maar de zoon zei tegen hem:

Jongste zoon: "Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u.

Ik ben niet meer waard uw zoon genoemd te worden."

Jezus : Maar de vader gaf zijn knechten het bevel:

Vader: "Haal vlug het mooiste kleed en trek het hem aan.

Steek hem een ring aan de vinger en trek hem sandalen aan.

Haal het gemeste kalf en slacht het.

We moeten eten en feestvieren,

want deze zoon van mij was dood en is weer levend geworden.

Hij was verloren en is weer teruggevonden."

Jezus: Ze begonnen dus feest te vieren.



Intussen was zijn oudste zoon op het land.

Maar toen hij naar huis ging en dichterbij kwam, hoorde hij muziek en dans.

Hij riep een van de knechten en vroeg wat dat betekende.

Deze antwoordde:

Knecht: "Uw broer is thuisgekomen
en uw vader heeft het gemeste kalf laten slachten,
omdat hij hem helemaal gezond heeft teruggekregen."

Jezus: Maar hij werd kwaad en wilde niet naar binnen gaan.
Toen kwam zijn vader naar buiten en probeerde hem over te halen.
Maar hij gaf zijn vader als antwoord:

Oudste zoon: "Ik dien u nu al zoveel jaren en nooit heb ik een gebod van u overtreden.
Toch hebt u mij nog nooit een bokje gegeven
om eens met mijn vrienden feest te vieren.
En nu die zoon van u is teruggekomen, die al uw bezittingen heeft verspild
met slechte vrouwen, nu hebt u voor hem het gemeste kalf laten slachten."

Jezus: Toen antwoordde de vader:

Vader: "Jongen, jij bent altijd bij mij.
Alles wat van mij is, is ook van jou.
Maar er moet feest en vrolijkheid zijn,
want die broer van je die dood was,
is levend geworden. Hij was verloren en is teruggevonden."

Verteller: **Woord van de Heer**



OM TE DOEN

Gesprekje:

1. Hoe ontvangt de vader de jongste zoon?
2. Hoe reageert de oudere broer op de thuiskomst van zijn broer?
3. Wat wil Jezus ons met dit verhaal duidelijk maken?
Wie is in het verhaal toch de vader, de oudste en de jongste zoon?
4. Welke woorden of gebaren ken jij om iets met een ander goed te maken?

Gebedje:

Lieve Jezus,
Dank U dat U zo ontzettend veel van mij houdt.
Dank dat U verteld heeft over uw Vader in de hemel,
een Vader, die zijn armen om mij heenslaat, net als in het verhaal.
Als ik foute of domme dingen doe, zult U mij altijd vergeven.
Ik kan altijd aan U om vergeving vragen en dat geeft een heel fijn gevoel.
Help mij om, net als U, anderen steeds te vergeven. Amen.



Liedje: Welkom thuis Muziek: Marcel & Lydia Zimmer

<https://www.youtube.com/watch?v=ekA7A2DD8qU>



Een vader had twee zonen
en de jongste zei:

‘Ik wil graag mijn erfenis,
geef maar vast aan mij.’
Hij trok met al zijn geld
de wijde wereld in,
want hij had het thuis
niet meer naar z’n zin.
Hij leefde erop los,
maar na verloop van tijd,
had ‘ie al z’n geld verkwist
en was ‘ie alles kwijt.

Tot overmaat van ramp
kwam er een hongersnood.
En zo belandde hij
uiteindelijk in de goot.
Hij werd een varkenshoeder,
het ergste dat bestond;
stierf bijna van de honger,
‘t was echt niet meer gezond.
En toen dacht hij:
bij vader thuis is het leven goed.
Zelfs de knechten leven daar
in grote overvloed.

Ga naar huis, ga naar huis.
Je vader wacht op jou.
Daar zul je pas gelukkig zijn;
kom op, ga nu maar gauw.
Ga naar huis, ga naar huis
en wacht nou niet te lang.
Of ga jij toch gewoon
je eigen gang?

Ik zal hem zeggen:

‘Vader, ik meen het echt oprecht,
ik ben niet waard uw zoon te zijn,
neem mij aan als knecht.
Het spijt me wat ik God en u heb aangedaan.’
En zo is de jongen op weg naar huis gegaan.
Zijn vader zag hem komen, en had met hem te doen.
Hij vloog hem om de hals, en gaf hem een dikke zoen.

Welkom thuis, welkom thuis.
Wat fijn dat je er bent.
We kunnen ons geluk niet op
‘t is echt een ‘happy end’,
Welkom thuis, welkom thuis.
We vieren nu dit feest,
want je bent terug van weggeweest.

Bridge (gesproken)

De oudste zoon werd kwaad en vroeg:

‘Hé, pa, wat is dit nou?’

Ik werk al jarenlang voor u, en help u altijd trouw.’

‘Ik was nooit ongehoorzaam, deed altijd wat u zei.
Maar u vierde nooit zo’n vrolijk feest voor mij.
Zijn vader zei: ‘Maar wij zijn altijd bij elkaar.
Van alles wat ik heb, ben ook jij de eigenaar.
Je broer is weer terug en het is toch logisch dat
het daarom feest is,
want hij is weer op het rechte pad.’

Welkom thuis, welkom thuis.
Wat fijn dat je er bent.
Het is een feest voor iedereen,
dus maak het maar bekend.
Welkom thuis, welkom thuis.
Het is voor jou en mij.
We nodigen je uit, dus kom erbij.

TIP VAN DE WEEK

Bloem van vergeving



Sorry zeggen, vergeving schenken en vergeving ontvangen ...
Het zijn daden van grote liefde voor God en voor elkaar.
Wil je proberen om dat deze week te doen?

Voor elke dag dat het je lukt, kun je een ‘blaadje plakken aan het rondje’.
Plak er een stokje achter, en je hebt een mooie bloem van vergeving. Zie voorbeeld.
Succes om met elkaar een mooi boeket te maken.

